Forhold der taler imod den obligatoriske tømningsordning

Den primære officielle begrundelse for den obligatoriske, årlige tømning af bundfældningstanke (septiktanke) er at beskytte vandmiljøet mod forurening samt sikre, at private renseanlæg fungerer korrekt.

Men både biologer, grundejere og visse eksperter har i mange år rejst kritik imod den firkantede "one-size-fits-all"-ordning. Hensynet til stordrift og administration støder frontalt sammen med biologi og individuel sund fornuft.

Jeg vil her blot nævne 4 forhold, der taler imod ordningen

a) Kemi i slamsugeren (Polymer)
Det er et overset, men meget reelt problem. Mange kommunale ordninger bruger såkaldte *afvandingsslamsugere* (KSA-biler). De suger slammet op, tilsætter en kemisk *polymer (flokkuleringsmiddel)* for at samle partiklerne, presser vandet ud gennem et filter og sender det rensede vand *tilbage* i din septiktank.

- *Miljøproblemet:* Selvom vandet ser klart ud, indeholder det rester af polymer og mikroplast-lignende forbindelser, som sendes direkte ud i dit nedsivningsanlæg eller vandmiljøet. Det kan være giftigt for vandlevende organismer og hæmme jordens naturlige bakterieliv.

b) Forskellige behov (Spild af ressourcer)
En enlig pensionist producerer måske under 10 % af det slam, som en børnefamilie på fem gør.

- *Ufornuften:* At køre store, tunge diesellastbiler ud til en ejendom for at tømme en tank, der reelt kun indeholder rent vand og minimalt bundfald, er *dårlig CO_2-økonomi* og spild af borgerens penge.
- *Modargumentet:* Kommunerne fastholder reglen, fordi det rent administrativt er for dyrt og besværligt at køre ud og måle individuelt i hver enkelt tank, hvor meget der er bundfældet, før det er fornuftigt at tømme.

c) Ødelæggelse af bakteriekulturen
En septiktank er et levende, biologisk renseanlæg. Det tager tid at opbygge den rette sammensætning af *aerobe og anaerobe (iltfrie) bakterier*, som nedbryder det organiske materiale.

- *Konsekvensen:* Når tanken tømmes fuldstændigt (og måske spules), nulstilles biologien. I de efterfølgende måneder fungerer tanken reelt kun som en mekanisk beholder uden biologisk renseeffekt, indtil en ny stabil bakteriekultur er etableret.

d) Umyndiggørelse af grundejeren
Ordningen fjerner incitamentet til selv at forstå sit anlæg. Før i tiden holdt folk selv øje med bundfaldet og slamlaget (f.eks. med en målepind) og bestilte tømning, når det var nødvendigt. Nu betaler man over ejendomsbidraget, og mange aner reelt ikke, hvor deres tank ligger, eller hvordan den virker, fordi "kommunen jo fixer det". Det fjerner det personlige ansvar for eget spildevand.

Masnedø den 25. oktober 2026 - Jørn Rasmussen